

den Tid, Fængslingen varer. Imidlertid er jeg i nogen Tvivl om, hvorvidt virkelig den anførte Forandring bliver til Fordeel eller til Skade for Lyndet. Det kan nemlig tænkes, at Huusbonden, naar han forresten havde været tilfreds med Lyndet, og Marsagen til dets Fængsling ikke var nogen vanærende Forbrydelse, kunde ønske at beholde Lyndet, naar han ikke ved Fængslingen led noget Tab; men, naar han muligens maatte antage endnu et nyt Lynde og betale det mere end den fastsatte Løn, da er det muligt, at han saa betjener sig af den Ret, som Paragraphen giver ham til at affædige Lyndet, hvilket snarere vilde være forhindret, naar Huusbonden havde Valget imellem, enten blot at tilbageholde Lønnen, naar han dermed anseer sig fyldestgjort, eller ogsaa at lade Tjenesten udføre for en noget høiere Løn paa Lyndets Befostning. Nu er imidlertid Vædringsforslaget stillet saaledes, at det høitærede Thing ikke kan antage det ene Vædringsforslag, hvori jeg er enig med Udvalget, og forkaste det andet. Der er kun Valget mellem at antage Udvalgets eller Udkastets Forslag, og der vil, saaledes, ikke ved Afstemningen kunne faaes Oplysning om, hvorvidt med Hensyn til det sidst omtalte Punct det ærede Thing vil give den ene eller den anden Mening Fortrinet. Det kunde derfor være ønskeligt, dersom noget Medlem skulde finde Sagen af nogen Vigtighed, at han da udtalte det, for at der fra den ene eller anden Side kunde tænkes paa et Vædringsforslag til 3die Behandling.

Det er af det høitærede Udvalg foreslaaet, at § 33, der giver en Regel om, hvilket Arbejde og i hvilket Omfang Arbeidet kan paalægges Lyndet, skulde udgaae. Det kan vel være, at en Regel derom kunde give Anledning til Misforstaaelse, da det er yderst vanskeligt ved en almindelig Regel ganske bestemt at betegne, hvorvidt Huusbonden kan gaae i sine Fordringer til Lyndet. Man tager naturligtvis ikke fejl af Reglen, naar man ingen Regel giver, og Sagen maa da bedømmes efter Forholdets hele Beskaffenhed. Jeg troer vel ikke, at den Regel, som indeholdes i § 33, lettelligen kunde have nogen særlig Betænknelighed; men paa den anden Side har jeg for mit

Bedkommende heller ikke Noget imod, at hele Paragraphen falder bort. — Den Regel, som indeholdes i § 34, er blot en Gjentagelse af Bestemmelsen i Forordningen af 26de Marts 1845 § 4. Jeg troer nu ikke, at Bestemmelsen vil faae nogen ny eller forøget Virkning derved, at den gjentages i denne Lov; men jeg har meent, at den dog var paa sin Plads i en ny Lyndelov, for at Lyndet kan vide, hvad Ret det i saa Henseende har mod Huusbonden; men, da Reglen, selv om § 34 gaaer ud, bliver gjældende i Lovgivningen, kan der ikke være Noget at erindre mod det ærede Udvalgs Forslag. — Den Vædring, som af det høitærede Udvalg er foreslaaet med Hensyn til § 35, er blot en Redaction, der skal betegne det Samme, som er tilfjet ved Udkastet. Jeg kan ikke finde Noget at indvende mod den Redaction, Udvalget har foreslaaet, og jeg skal saaledes ganske henstille, hvilken Redaction det høitærede Thing maatte ville vælge. Forsaavidt Lyndet ved eget utilbørligt Forhold paa drager sig en Sygdom, kan efter Udkastets § 37 Huusbonden, naar han ikke strax, forsaavidt han dertil er berettiget, affædiger det, lade dets Tjeneste udføre ved en Anden paa dets Befostning, eller i alt Fald indeholde dets Løn for den Tid, det er ujenstydigt. De Bemærkninger, jeg før tillod mig at fremsøre med Hensyn til Vædringsforslaget til § 31, gjælde ligeledes tildeels om Vædringsforslaget til § 37. Den Forandring, som af Udvalget er foreslaaet, sigter til Lyndets Bedste, og af den Grund kan jeg saameget mindre have Noget imod, at man vedtager dette Vædringsforslag, hvorved det saaledes er fastsat, at, uagtet Lyndet er i Brøde, skal Huusbonden dog ikke have nogen videre Ret mod det, end alene at kunne tilbageholde dets Løn for den Tid, Sygdommen varer.

Udkastets § 41 søger at forhindre, at Lyndet flyttes, naar det bliver sygt, og Flytningen kunde medføre Fare. For at betegne Begjæringerne for Lovstedets Anvendelse, har man i Udkastet sagt, at Lyndet skulde være sygt, og at der maatte antages at være Fare ved Flytningen. Det overlades saaledes til en almindelig Bedømmelse af Omstændighederne, om det kan antages, at Flytningen vil medføre